

1921-01-19

SENDER

Fritz Syberg

RECIPIENT

Johannes V. Jensen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen fremgår af brevet

General comment:

Johannes V. Jensen og litteraturkritikeren Valdemar Vedel kom i 1906-1907 i konflikt med hinanden. Under overskriften "Samfundet og Sædelighedsforbryderen" skrev Johannes V. Jensen 30. november 1906 i en kronik i Politiken om Herman Bang, at han var "en meget kendt Forfatter, der i øvrigt foruden at være abnorm ogsaa har et vist Talent", og han hævdede, at Bang led af "platonisk Kærlighed til en Løjtnant". VV svarede 4. januar 1907 i Tilskueren, at Johannes V. Jensen var pervers. - Johannes V. Jensen lærte Johannes Larsen og Peter Hansen at kende i forbindelse med Bondemalerfejden i foråret 1907 ("til Du Foraaret efter blev bekendt med Las og P.") Når Syberg skriver, at Jensen i den fynske Kreds var et "Modsigelsens Tegn" refererer han formodentlig til striden mellem Vedel og Jensen i de trykte medier. <https://books.google.dk/books?id=QWo67Xh2ZxgC&pg=PA12&lpg=PA12&dq=Valdemar+Vedel+anmeldelse+Johannes+V+Jensen> (Lokaliseret oktober 2019). Fritz Syberg skriver: "V. Vedels perfide Anmeldelse af Din Bog". Der kan være tale om Johannes V. Jensens Digte 1906. Dette set i relation til ordene om, at Jensen et halvt år efter lærte Johannes Larsen og Peter Hansen at kende. I begyndelsen af 1920'erne kom Johannes V. Jensen med diverse udfald mod den moderne kunst. Således i tidsskriftet Forum 1922-

1923 under overskriften "Evolution og Moral. Udviklingen i Kunsten", hvor han gik ind i den såkaldte Dysmorfismedebat. Se fx Du Danske Sommer. Fynbomalerne og de jyske forfattere i samklang. Johannes Larsen Museet 2007 s. 105 f.

Sender's location:
Faaborg

Mentioned people:
Peter Hansen
Else Jensen
Johannes Larsen
Vilhelm Lundstrøm
Axel Salto
Valdemar Vedel

Archive:
Det Kongelige Bibliotek, Johannes V.
Jensens Arkiv

TRANSCRIPTION

P.t. Faaborg 19-1-21

Kære Ven!

Dit Brev berører et frugtbart Emne, jeg vilde gjerne svare paa det, men maa nøjes med at give Svar paa et ganske bestemt Spørgsmaal. Du har rettet: "Er Du bange for den unge Slægt". – At jeg har rakt Salto og Lundstrøm Haanden er en Handling som er dikteret akkurat af samme Følelse som fik mig til i sin Tid at ["i sin Tid at" indsat over linjen] skrive et Brev til Dig samme Dag jeg læste Dit Svar paa V. Vedels perfide Anmeldelse af Din Bog. Desværre spillede Skæbnen mig det Puds at dette Brev aldrig kom Dig i Hænde. (Jeg har spurgt Dig derom). Dog tror jeg at min Stilling til Dig som Fænomen betød en Del i det halve Aar som gik til Du Foraaret efter blev bekendt med Las og P.

Jeg gjorde et Slags Pionerarbejde i den fynske Kreds, hvor Du den Gang var et "Modsigelsens Tegn". Hvis Du vil spørge f. Eks. Las ud om dette vil han formodentlig have glemt det hele. Det betyder jo ogsaa saa lidt hvad den Ek ["Ek" overstreget] har været –

Denne Gang har jeg tilfældigvis ikke skrevet privat men gjort det offentlig i et Blad Skulde det ske som jeg venter mig saa har jeg jo paa en Maade skaffet mig et Albi ["Albi" overstreget] Alibi. Jeg er nemlig ganske overbevist om at de to Malere Lundstrøm og Salto fo ["fo" overstreget] faar en Del at gøre med Fynboerne. Deres Kunst har intet at gøre med Re[ulæseligt]ladelis og Udregning, den er Natur forsaavidt som "den er Natur forsaavidt som" overstreget den er Natur i den Forstand som Fornemmelse, Følelse er det. –

Resten maa vi ["vi" indsat over linjen] hellere Tid efter anden Tale om. Endnu et – at Du, kære Ven, skulde holde op med at skrive om Kunst vægrer jeg mig ved at tro. Læs Din egen Bog om Las – ja dersom Du føler Dig færdig (paa samme Maade som Du f. Eks er færdig med at skrive Himmerlandshistorier det er en anden Sag[]).

Mange Hilsner til Dig og Else.

Din hengivne

Fritz Syberg.

P. Faaborg 19-1-21

Kære Ven!

Dit Brev berører et frivilligt
Emne, jeg vilde gerne svare
paa det, men maa nøje
med at give You paa et
ganske bestemt Spring maalt
du har rettet: "Er du bange
for den unge Høst?"

At jeg har været Galte og Tænd-
strøm Haanden er en Vland-
ling som er det mest alskend
af samme Følelse som fik
mig ^{i sin Tid at} til at skrive et Brev til
dig samme dag jeg læste det
You paa V. Vedels første
Anmeldelse af sin Bog. Derovre
ville de have mig det Puds
at dette Brev aldrig kom dig
i Hænde. (Jeg har spurgt dig
derom). Dog tror jeg at mig

Stilling til dig som Fenomen
betød en del i det halve år som
gik til din Forærel efter blev
bekendt med Cas og P.

Is gjorde et Haars Poesarbejde
i den fynske Kreds, hvor din den
Gang var et Modsigelses Sagn.

Thvis du vil spørge f. Eks.
Cas ud om dette vil han for-
modently have glemt det
helt. Det betyder jo ogsaa mig
lidt hvad den ~~Et~~ Gulelt har
været —

Denne Gang har jo tilfældig
vis ikke været privat, men
lyst det offentlig i et Blad
Skænder det nu som jo ventet
mig saa har jo jo paa en
Maade skaffet mig et ~~stykke~~
Allibi. Is er nemlig ganske
overbevi om at de to

Malere Lundsström, og Falto
~~der~~ faar en del at gøre med
Fyrtøerne. Deres Kunst har
intet at gøre med Regis-
laderis og Udregning; ~~der~~
~~er Natur forsvundet~~
(saadan som Grønningen)
der er Natur i den Forstand
som Fornemmelser, Følelse
er det.

Resten man hellere Tid efter
anden tal om.

Endnu A — at du, kære
Ven, skulde holde op med
at skrive om, Kunst væger
af mig ved at tro. Er din
egen Bog om Jas — ja der
som du taler sig færdig pas
ramme Maade som du f. Eks
er færdig med at skrive

Wimmerlands Historie det
er en anden Sag.
Mange Historie end de
af Elze.

Er en krigsroman
Fritz Syberg.